

Sevda'nın Öyküsü 2

– Ahmet Yüksel · 02 Mart 2013

Sevda'nın öyküsü ün devamıdır.

.....Gelen hiç beklemediği biridir. Çocuk yuvasında bıraktığı kız çocuğu Deniz'in babasını karşısında görünce birden şaşırır. Yıllar sonra onunla burada karşılaşınca içinde tuhaf bir his uyanır. Bu uyanan his ona olan, nefretinden başka bir şey değildir. Önce onunla karşı karşıya gelip konuşmak istemez ona göre, başına ne geldiyse biraz da ondan gelmiştir ve onu sorumlu tutmaktadır.

.....Onunla konuşmamak için önce direnir, onu azarlar bağırır kızar fakat ondan olan kızının varlığı aklına gelip gözlerinin önüne gelince vaz geçer, kızının nerededir nasıldır hiç bilmediği burnunda tüten kızının bu babası ile sonunda konuşmaya karar verir.

.....Bir müddet konuştuktan sonra konu kızlarından açılır. Sevda yalvarmaya başlar onu bulup ona sahip çıkmasını ister eski sevgilisine kızını nerede bıraktığını söyler. Sonra gitmesini mutlaka kızını yetiştirme yurdundan alıp bakmasını ister.

.....Gelen orta yaşlı hale gelmiş başkasıyla evli şahıs aslında ceza evine Sevda için gelmemiştir. Bu daha ziyade varlığını bildiği kızını sormaya onun nerede olduğunu öğrenmeye ve onu bulunduğu zor durumlardan kurtarmaya himayesi altına almaya gelmiştir. Yetiştirme yurdunda büyümekte olan öz kızı Deniz kızın babası onun yerini öğrenince onu bulunduğu yerden kurtaracağını kendinin evlendiği eşinden çocuğu olmadığını bu nedenle onu bulunduğu yerden alıp kendi evine götürmek istediğini söyleyince Sevda sevincinden şaşırır. İçine ruhuna bir ferahlanma gelir, ve çok sevinir.

.....Sevda'nın kendisi için yeni bir yuva kurma yeni ve düzenli bir hayata başlama umutları tükenmiş olduğundan hiç değilse kızının emin ellerde büyüyeceğini bilmiş olması onu her şeyden çok memnun etmiştir. Çünkü kendi düşüncesine göre ceza evinden çıksa bile yine içinden çıktığı bataklığın içine gidecek ve bu bataklığın içinden belki de ölünceye kadar çıkamayacağını düşünmektedir.

.....Bunları düşünerek Sevda kızının bulunduğu yeri söyler ve tekrar koğuşuna döner. Sevdanın gözlerinin içi gülüyordur. Çok uzun zamandır görmese de çok uzaklarda bıraktığı biricik kızını gerçek babasına emanet ettiği için mutludur artık bu günden sonra yıllarca ceza evinde yatsa da ya da ölse de gözleri açık gitmeyecektir.

.....O gece belki de uzun zamandır hiç doğru dürüst uyumadığı uykunun nasıl bir şey olduğunu anlamış rahat huzur içinde bir gece geçirmiştir.

.....Aylar geçer yıllar geçer tahliyeler başlar. Sevda' nın ceza evindeki cezası bitmiş ve on da dışarıya çıkma hürriyetine kavuşma zamanı gelmiştir. Sevda' yine bir düşünce sarar. Düşünür çıksa nereye gidecek kimin yanına gidecektir kim buna sahip çıkacaktır nerede yatıp kalkacaktır ve hangi parayla geçinecektir.

.....Elinde içinde üç beş parça eşyası bulunan valizi ceza evinin kapısından çıkmış, şehre doğru kara, kara düşünerek yürümeye başlardır. Bir anda yanında bir araba belirir. yanına gelince duran arabadaki kişi baş belası eski iş patronlarından birinin şoförüdür. Onu yoldan alıp eski çalıştığı yere götürmek üzere

patronundan emir aldığını istediğini söyler.

....Sevda durur içinde bulunduğu durumunu, parasızlığını, işsizliğini ve sonra sığınacak yatacak yerinin olmadığını düşünerek arabaya biner gider ve tekrar eski çalıştığı pavyonda daha önce olduğu gibi konsomatris olarak çalışmaya başlar.

Düşmüşsen eğer sen çarkın içine,
Sen ne yapsan çıkamazsın içinden,
Bulurlar girsene iğne deliğine,
Kaderin önünden, kaçamazsın sen.

....Kader ağını Sevda için yine örmektedir. Çıkışın yoktur düştün bataklığın içinden Sevda nasırlaşmış bir pavyon kadını olarak, tekrardan hayatın dikenli kollarına bırakmıştır kendini. Erkeklerin arasında önünde içki kadehleri hep onların ağız kokusunu koklar durur.

....Esrar içki ne istersen vardır. Sevda'nın kurtuluşu yoktur yaşadığı bu hayattan. Yaşadığı bu hayat onu kahreder. İçine düştüğü durumdan kurtulmaya çalışır fakat bir türlü kurtulamaz.

....Bir gün iş yerinden izin alır hasretini çektiği kızını görmeye gider. Kızı onun görmeye gittiği zamanlarda yaş olarak on yedi yaşındadır. Genç kız olmuş mahiyetine alan ona sahip çıkan baskı tarafından lisede okutulmaktadır. Kendi lise yıllarını hatırlar. Lise yıllarında okurken, kendi başına gelenleri hatırlar. Gözleri buğulanır ve birden dolar sessizce ağlamaya başlar. Yolculuk bitmek bilmezdir. Bir an önce kızının yanına varmak ona kavuşmak ve ona sarılmak için can atmaktadır.

....Otobüs sabaha karşı kızının olduğu şehre ulaşır bir taksiye biner şehre iner ve güneşin yükselmesini öğleye yaklaşmasını bekler.

....Bir yerlerde oturup bir şeyler içerken vaktin geldiğini düşünür ve ellerinde hediyesi gider kızının bulunduğu evin kapısını çalar. Kapıyı açan kızının babasının eşi bunu görünce tanımaz kim olduğunu sorar ve içeriye girmek istediğini Deniz le görüşmek istediğini söyleyince içerden okula gitmek üzere hazırlanmış olan kız kapıda görünür.

....Deniz delikanlı güzel bir kız olmuştur. Annesinden daha çok babasına benzerdir. Önce annesini tanımaz fakat daha önce babası tarafından gerçekler kızına söylendiği için durumu anlar fakat annesi ile konuşmak istemez. Onun yüzüne karşı kötü bir kadın olduğunu kendisiyle kesinlikle görüşmek istemediğini söyleyerek buldukları yerden uzaklaşır, .okuluna gider

....Sevda konuşamamanın ezikliğiyle gider bir pansiyona yerleşir ertesi gün ve daha sonraki günlerde de ne kadar görüşmek istediye de olumlu cevap alamaz. Kendisinden nefret eden bir kızının olması Sevda'yı kahreder.

....Akşam olur ertesi günü tekrar görüşmek için düşünürken hayaller kurarken hala esrar alışkanlığından kurtulamamış olan Sevda yine kıvrınmaya başlar. Odasına çekilir yanında taşıdığı eroini vücuduna şırıngalar. Rahatlamış olarak uykuya dalar.

....Ertesi gün odasında yatmakta olan Sevda'dan ses çıkmaz odasının açılmadığını bilen dışarıya çıkmadığını anlayan pansiyon sahibi, yedek anahtarla odayı açtığında yatağında yatan Sevda'nın neden

uyanmadığını neden hala kalkmadığını anlar Sevda o gece bir daha uyanmamak üzere son uykusuna dalmıştır.

Gezmeye gör bataklığın içinde,
Çıkamazsın ne yapsan bataklıktan,
Bulaşırsan pisiğe, sen gidip de,
Ne yapsan çıkmazdır, pislik üstünden.

Battıkça batarsın düştüğün yere,
Ne varsa sıçrardır, gör bak üstüne,
Şayet sen, düştüyse pislik içine,
Ne yapsan çıkmazdır, pislik üstünden.

Birkaç tatlı söze, vermişsen eli,
Çekmeye çalışsan, vermezdir geri,
Tek kurşuna harcarlar, onlar seni,
Ne yapsan çıkmazdır, pislik üstünden.

Karanlık işlerden, düşsen sen dara,
Hiç kimsenin, yardımı olmaz sana,
Yeter ki bir gün sen, düşme çamura,
Ne yapsan çıkmazdır, pislik üstünden.

.....İşte böyle Sevda kızın öyküsü de böylece sona erer. Kimine göre bu öykü bir ders olur kimine göre okunacak veya çöpe atılacak bir öykü olur.

Ahmet Yüksel Şanlı er
2 Mart 2013
Antalya.